सङ्गुह्म , प्रहम adj. sammt den Männern AV. 6,86,1. Çâneu. Ça. 16,14,18.

सर्ज्ञम adj. sammt dem Maasse RV. 10,130,7.

सक्प्रयायिन् adj. mitroisend: (ताम्) व्यायिणीं चक्रे Katuls. 18,87.

सङ्घ्रयोग m. gleichzeitige Anwendung Schol. zu Kirs. Ça. 117,13. 123,2.

सक्प्रवाद adj. = सप्रवाद RV. Paår. 9,2.

सक्प्रस्थापिन् adj. mitroisond: (ताम्) °स्थापिनीं व्यधात् Катшая. 10, 70. 32,47.

सर्वेभन adj. susammen geniessend AV. 6,47,1. Lits. 3,2,11.

सक्भस्मन् adj. sammt der Asche Âçv. Gas. 4,6,2.

सङ्भाव m. Gemeinsamkeit Kuvalaj. 60,a (75,b). das Verbundensein in unsertrennlicher Weise Sarvadarganas. 8,4.

सरुभाविन् adj. mit einander verbunden, — susammenhängend Taik. \$,2,15. susammenhängend mit (geht im comp. voran) Çakk. zu Kulko. Up. S. 5.

মক্নুর adj. zusammen essend mit (geht im comp. voran) Kusum. 24,8.

सङ्भू adj. zur Erkl. von सचाभू Nir. 5, 5. zusammen erscheinend mit (geht im comp. voran) Joeas. 1,31. von Natur eigen Sin. D. 243,8 (सङ् भवा gedr.).

सक्भूति f. AV. 4,31,6 v. l. statt स्रभिभृति im RV.

सङ्गोडन n. das Zusammenessen, Gemeinsamkeit eines Mahles AK. 2,9,55. Taik. 3,2,4. H. 425. Pańkar. 2,2,6. gemeinschaftlicher Genuss: स्थाप MBn. 1,7242.

सक्भोजिन adj. Tischgenosse MBa. 12,5151.

सङ्म (arab.) n. in der Astrologie das künftige Schicksal Ind. St. 2, 256, 273. fg.

सङ्मनस् adj. verständig Riéa-Tan. 1,872.

सङ्मार्था n. gemeinsames Sterben d. i. Wittwenverbrennung Wilson, Sel. Works 2, 295. fgg.

सङ्मात्न adj. mit der Mutter Vop. 6,17.

उत्मान 1) adj. s. u. 1. सङ्. — 2) f. आ a) eine best. Pflanze AV. 2, 25, 2. 4, 17, 2. 8, 2, 6. 7, 5. — b) Bez. der nach Süden gerichteten Seite des Gehäuses der Weltseele Kuand. Up. 3, 15, 2.

सर्केम्र adj. sammt der Wurzel RV. 10,87,19.

सर्मूल adj. dass.: उर्दृक् रत्तः सर्मूलम् RV. 3,30,47. — Vgl. समूल. सर्मृता adj. f. mét (dem Gatten freiwillig) gestorben, — in den Tod gegangen (durch Besteigung des Scheiterhaufens) Pankan. 1,2,77. 4,68.

सर्वेपशस् adj. = यशस्वत् TS. 4,4,23,2.

सङ्यात adj. Katels. 124,94 feblerhaft für सङ्झात.

सक्यायिन् adj. mitgehend, Retsegeführte Çik. 57,20. Kathis. 21,112. 37,84. 59. श्रावासे भोजने वापि न त्यज्ञेत्सक्यायिनम् Колил-Р., Uparibi. 15 im ÇKDa.

सङ्युज् adj. mitangespannt Nin. 9,24.

सङ्ग्रह्म adj. (f. eben so) P. 3,2,96. 4,1,7, Vårtt. 1. mit Jmd (instr.) kämpfend Buarr. 6,180.

सङ्ह m. N. pr. eines Dânava Hanv. 14284 nach der Lesart der neueren Ausg.; सेंक्र die ältere.

सर्हरतम् adj. Bein. des Agni der Asura TS. 2,5,8,6. Çar. Ba. 1, VII. Theil. 4,1,84. ्रास VP. 84, N. 9.

सक्रमा (1. सक् + र्मा) f. Phaseolus trilobus Çabdan. im ÇKDn.

सरुराझक (von 1. सरु + राजन्) adj. sammt dem Fürsten: राष्ट्र MBs. 13. 3094.

सङ्ग्रि 1) m. a) Stier. — b) die Sonne Çabdarthan, bei Wilson. — 2) adv. gleich Hari (Vishņu) Schol. zu P. 2,1,6. Vop. 6,61.

सङ्ग्री m. N. eines der zehn Rosse des Mondgottes Valpi beim Schol. zu H. 104. eine falsche, nicht in's Metrum passende Form.

सर्क (2. स + रुर्क) adj. (f. ह्या) erfreut Katels. 2,28. 25,154. 27,154. 178. Riéa-Tar. 1,303. दृष्टि Cit. beim Schol. zu Çîk. 35. ंम् adv. Çîk. 6,5. 11,19, v. l. 28,21. 106,3. Vieram. 6,1. Daçak. 73,12. — Trik. 3,3,441 (= स्पर्धन und सद्ध) und R. 4,58,4 fehlerhaft für संरुर्क.

सर्कंषेभ (1. सरु + ऋ°) adj. (f. ब्रा) sammt dem Stier: धेनु TS. 2,6,3,3. सरुख ८ ८३४४४. Ça. 1,11,1.

सङ्खनीय als Erkl. von सामल Ind. St. 10,197 wohl fehlerhaft. Genosse beim Pflügen, Markgenosse Kran mit einem Fragezeichen.

सङ्लोकधातु m. bei den Buddhisten Bez. der von den Menschen bewohnten Welt, der Erde Vsurp. 81. Burnoup, Intr. 594. fgg. Råéa-Tar. 1,172 (श्-वलोक ed. Tar.). auch in zwei Worten geschrieben सङ्गा लोकधातु: Burnoup a. a. O. und Lot. de la b. 1.400. — Vgl. 2. सङ् 4) a), सङ्गपति und सङ्गापति.

सर्वेवत्स adj. (f. आ) mit dem Kalbe: धेनु RV. 1,32,9. Gobe. 3,8,7.

सक्वमति f. gemeinsamer Aufenthalt: वसतिम्पेत्य पै: Çik. 36.

सर्वमु adj. sammt der Habe (N. pr. eines Asura nach Sis.) RV. 2,13,8.

सञ्बेक् adj. gemeinsam ziehend: Rosse RV. 7,97,6.

सङ्वाद्य adj. susammen su sprechen Liti. 1,11,26.

सङ्वाद m. Disputation MBn. 3,10634.

सङ्वास m. das Zusammenwohnen MBH. 3, 14475. 7, 2236. 14, 951. 1323. Harry. 9809. 12212. Spr. (II) 6124. Катная. 10, 18. 16, 123. 33, 122. 45, 301. 52, 268. 66, 40. 89, 89.

सङ्वासिक (von सङ्वास) adj. einen gemeinsamen Wohnsitz habend, am selben Orte lebend MBu. 12,9819.

सङ्वासिन् adj. zusammen wohnend, Hausgenosse oder Nachbar MBu. 12,9821. Màrs. P. 34,118. 68,35. Ràéa-Tar. 3,110.

सर्वेवीर adj. sammt Männern: रूपि R.V. 3,54,13.10,40,13. VS. 27, 6. सरुवीर्य n. frische Butter Ausn. 70.

सक्त्रत edj. (f. (आ) gemeinsame Gelübde habend, f. so v. a. सक्धर्म-चरी eine Gattin, die alle Pflichten mit dem Gatten theilt, Habiv. 2007. सक्शप s. रिग्ध.

सङ्शिखा (. das Zusammenliegen Åpast. 2,1,21.

নক্ষাযোদনায়ন adj. susammen schlafend, sitzend und essend Bake. P. 19,68,25.

सक्षेंट्य n. nach Sis. das Zusammenliegen: समाने योने सक्षेट्याय RV. 10,10,7. Ob es nicht ेशेट्याय (von शेप) gelautet hat, ist aus Hdschrr. nicht zu entscheiden.

सैरुस् (von 1. सङ्) ७६६४ म.ट. 20 एम्रेमाड. 4,188. 1) adj. = सङ् (vgl. द्रस् und द्रसस्) gewaltig, siegreich: इन्हें पा सङ्स्स युवा छ्र. 1,23,9. सङ्क्रस्य-त्सर्रुगियान् 10, 176, 4. 83, 1. सङ्क्ष्स या नेमस्ति 7,56,19. सङ्क्रसम् ६,